

Uchwała Nr 34/2019
Komitetu Stabilności Finansowej
z dnia 13 grudnia 2019 r.
w sprawie wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego

Na podstawie art. 5 i art. 50 ust. 7 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483) uchwała się, co następuje:

§ 1. Komitet rekomenduje utrzymanie wysokości wskaźnika bufora systemowego, rodzajów ekspozycji oraz kategorii instytucji, do których ma on zastosowanie, określonych w § 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 września 2017 r. w sprawie bufora ryzyka systemowego (Dz. U. poz. 1776).

§ 2. Uchwała zostanie zamieszczona na stronie internetowej Narodowego Banku Polskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Komitetu Stabilności Finansowej

/-/ Adam Glapiński

Uzasadnienie

Rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 1 września 2017 r. w sprawie bufora ryzyka systemowego (Dz. U. poz. 1776), zwanym dalej „rozporządzeniem”, określono wskaźnik bufora ryzyka systemowego w wysokości 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 92 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), na zasadach indywidualnej i skonsolidowanej. Bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie do wszystkich ekspozycji znajdujących się wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej. Bufor ryzyka systemowego ma zastosowanie do instytucji, o której mowa w art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym i zarządzaniu kryzysowym w systemie finansowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 483), zwanej dalej „ustawą”, która otrzymała zezwolenie Komisji Nadzoru Finansowego na prowadzenie działalności bankowej.

Rozporządzenie stanowi realizację rekomendacji Komitetu Stabilności Finansowej, zwanego dalej „Komitetem”, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 5 uchwały Nr 14/2017 Komitetu Stabilności Finansowej z dnia 13 stycznia 2017 r. w sprawie rekomendacji dotyczącej restrukturyzacji portfela kredytów mieszkaniowych w walutach obcych.

Niniejsza uchwała wynika z art. 50 ust. 7 ustawy, zgodnie z którym minister właściwy do spraw instytucji finansowych jest obowiązany co najmniej raz na dwa lata dokonać oceny adekwatności wysokości wskaźnika bufora ryzyka systemowego oraz rodzajów ekspozycji, do których ma on zastosowanie, biorąc pod uwagę rekomendację Komitetu.

W ocenie Komitetu źródła ryzyka, które stanowiły przesłanki do nałożenia bufora ryzyka systemowego pozostają aktualne. Obecnie utrzymuje się duża niepewność co do sytuacji gospodarczej na świecie, która jest głównym źródłem zagrożenia zewnętrznego dla sytuacji gospodarczej Polski i kondycji polskiego systemu finansowego. Ponadto, w polskim sektorze bankowym występują pewne słabości strukturalne, uzasadniające potrzebę utrzymywania przez banki dodatkowego kapitału w postaci bufora w celu zachowania odporności. Dotyczą one możliwego wpływu na cały sektor bankowy posiadanych przez banki portfeli kredytów walutowych (w kontekście potencjalnych rozstrzygnięć sądów w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 3 października 2019 r. w sprawie C-260/18 na sytuację całego sektora), a także słabości niektórych instytucji i potencjalnego efektu zarażania, który może powstać w razie potrzeby uzupełnienia składek na fundusz gwarantowania depozytów i fundusz przymusowej restrukturyzacji banków.

W związku z powyższym, Komitet ocenia obowiązujący bufor ryzyka systemowego jako adekwatny do zidentyfikowanych źródeł niecyklicznego ryzyka systemowego.

Komitet, biorąc pod uwagę dotychczasowe funkcjonowanie bufora ryzyka systemowego uznał, że rekomendowane utrzymanie obowiązującej wysokości wskaźnika tego bufora, rodzajów ekspozycji oraz kategorii instytucji, do których ma on zastosowanie, nie wywiera nieproporcjonalnych i niekorzystnych skutków dla systemu finansowego oraz nie stanowi przeszkód dla funkcjonowania rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.